Súd:	Okresný súd Bardejov
Spisová značka:	1C/56/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8114229208
Dátum vydania rozhodnutia:	25. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI:	ECLI:SK:OSBJ:2018:8114229208.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v právnej veci žalobcu Štátny fond rozvoja bývania, Lamačská cesta 8, 833 04 Bratislava, IČO:31 749 542, zast. AENEA Legal, s.r.o., Jozefská 3, 811 06 Bratislava, proti žalovaným X/ A. C., G.. XX.X.XXXX, Ť. XX, XXX XX K., zast. JUDr. Eva Hudáková, Dlhý rad 17, 085 01 Bardejov, X/ N. C., G.. XX.X.XXXX, O. XX, XXX XX K., zast. JUDr. Rastislav Straka, Hviezdoslavova 9, 085 01 Bardejov, 3/ P. C., G.. X.XX.XXXX, H. X, XXX XX K. a 4/ I. C., G.. XX.X.XXXX, Ť. XX, XXX XX K., o zaplatenie 14.712,90 s prísl., takto

r o z h o d o l :

Žalovaní v 1. a 2 rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne žalobcovi zaplatiť 6.517,14 eur s úrokom z omeškania vo výške 73,30 eur a vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.517,14 eur od 26.2.2015 do zaplatenia, v lehote 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

Stranám nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 19.11.2014 domáhal od žalovaných v 1. a 2. rade zaplatenia sumy 1.268,80 eur s príslušenstvom - úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 6.11.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil skutočnosťou, že dňa 1.2.2001 uzavrel ako štátny účelový fond so žalovanými Zmluvu o poskytnutí podpory vo forme úveru č. XXX/XXXX/XXXX, na základe ktorej bola žalovaným 1, 2 poskytnutá podpora vo forme úveru vo výške 19.916,35 eur s dobou splatnosti 30 rokov. Poskytnutý úver mali žalovaný splatiť pri základnej úrokovej sadzbe vo výške 3,6 % formou mesačných splátok vo výške 90,55 eur. Žalovaní sa v zmluve zaviazali, že dlh, ktorý sa skladá z úveru a úroku budú splácať pravidelnými mesačnými splátkami a to tak, že platba bude vykonaná vždy do 15. kalendárneho dňa mesiaca počas celej lehoty splatnosti úveru. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaní sa ku dňu 5.11.2014 dostali do omeškania so zaplatením 15.splátkami, čo predstavuje sumu 1.268,80 eur, ktorú si žalobca spolu so zákonnými úrokmi z omeškania uplatňuje v tomto konaní. Žalovaní boli výzvami vyzvaní na plnenie dlhu.

2.Podaním zo dňa 30.1.2015 žalobca doplnil na základe výzvy súdu svoju žalobu tak, že žiadal, aby súd zaviazal žalovaných na plnenie spoločne a nerozdielne s poukazom na ust. § 511 ods. 1 OZ a § 293 Obch. zák. s poukazom na rozhodnutie NS SR, sp. zn. 1Obo 51/2008 a čl. V Zmluvy. K 5.11.2014 sa žalovaní dostali do omeškania so zaplatením sumy 1.268,80 eur a to 15 splátok.

3.Podaním zo dňa 2.4.2015 doručeným súdu dňa 13.4.2015 žalobca rozšíril pôvodne podanú žalobu. Žiadal, aby súd žalovaných v 1. a 2. rade zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 14.712,90 EUR, zmluvný úrok vo výške 758,09 EUR, úrok z omeškania vo výške 77,29 EUR, spolu s úrokom z

omeškania vo výške 8,05% p. a. zo sumy 1.268,80 EUR od 06.11.2014 do 1.4.2015 a zo sumy 14.712,90 eur od 2.4.2015 do zaplatenia ako aj zmluvnú pokutu vo výške 1.547,10 Eur. Podanie odôvodnil tým, že opakovane vyzýval žalovaných k úhrade dlhu na zameškaných splátkach prostredníctvom upomienok, na čo žalovaní nereagovali, a preto žalobca podaním zo dňa 22.12.2014 odstúpil od zmluvy, čím sa stal splatným celý dlh. Zmluvnú pokutu si uplatnil s poukazom na znenie článku VIII. bod 8.4 a 8.5 Zmluvy.

4.Okresný súd Bardejov uznesením zo dňa 5.8.2015, č.k. 1C/56/2015-77 pripustil zmenu žaloby v zmysle návrhu žalobcu zo dňa 2.4.2015.

5. Podaním zo dňa 19.11.2015 žalobca navrhol pripustiť vstup do konania na strane žalovanej ako ďalšie žalované P. C. Q. I. C. titulom zabezpečenia záväzku zo zmluvy ručením tretími osobami - menovanými podľa čl. VII bod 7.1 Zmluvy.

6. Okresný súd Bardejov uznesením zo dňa 30.11.2015, č.k. 1C/56/2015-107 pripustil vstup ďalších účastníkov do konania na strane žalovanej v zmysle návrhu žalobcu zo dňa 19.11.2015.

7. Podaním zo dňa 26.2.2016 žalobca upravil petit návrhu s poukazom na pripustenie ďalších účastníkov do konania na strane žalovanej.

8. Okresný súd Bardejov uznesením zo dňa 14.3.2016, č.k. 1C/56/2015-183 pripustil zmenu žaloby v zmysle návrhu žalobcu zo dňa 26.2.2016.

9. Podaním zo dňa 23.8.2016 žalobca rozšíril podanú žalobu. Žiadal, aby súd žalovaných v 1. a 2. rade zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 14.712,90 EUR, zmluvný úrok vo výške 758,09 EUR, zmluvný úrok vo výške 3,6 % ročne z istiny 14.712,90 eur od 26.2.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 77,29 EUR, zmluvnú pokutu vo výške 1.547,10 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% p. a. zo sumy 1.268,80 EUR od 06.11.2014 do 25.2.2015 a zo sumy 14.712,90 eur od 26.2.2015 do zaplatenia a nákladmi spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 477,40 eur a nahradiť mu trovy konania s tým, že plnením jedného zo žalovaných v rozsahu plnenia zaniká povinnosť ostatných žalovaných.

10. Okresný súd Bardejov uznesením zo dňa 13.3.2017, č.k. 1C/56/2015-235 pripustil zmenu žaloby v zmysle návrhu žalobcu zo dňa 23.8.2016 (pozn. v tom čase nebolo súdom ustálené, či sa medzi stranami sporu jedná o vzťah spotrebiteľský vzhľadom na rozsiahlu argumentáciu žalobcu ohľadne obchodnoprávneho charakteru zmluvného vzťahu).

11.Žalovaná v 2/rade navrhla podaním zo dňa 4.3.2015, aby súd voči nej zamietol návrh v celom rozsahu z dôvodu, že so žalovaným v 1/rade sú rozvedení a vo výzve žalobcu je ona uvedená ako ručiteľ, čo je v rozpore so zmluvou. Žalovaná za rok 2010, 2011, 2012, 2013 uhradila na účet žalobcu celkovo 2.987,05 eur (o uvedenom predložila listinné dôkazy na čl. 47-49). Dlžník neuhrádza žiadne splátky, je preto namieste, aby žalobca uplatňoval svoj nárok voči dlžníkovi a ručiteľom. Žalovaná v 2/rade je v zmluve uvádzaná ako manželka, teda nie ako dlžník a ani ako ručiteľ.

12.Žalovaný v 1/rade sa vyjadril k návrhu a podaniu žalovanej v 2/rade s tým, že žalovaná je v pozícii dlžníka a na veci nič nemení to, že manželstvo bolo rozvedené. Uvedené ju nevylučuje so spoločnej veci z hľadiska pasívnej legitimácie. Zmluvu uzavreli obaja so žalovanou v 2. rade. Uviedol, že rozsudkom OS Bardejov č.k. 4C 98/2008 zo dňa 27.1.2012 sa stal výlučným vlastníkom nehnuteľnosti, ktorej sa pôžička dotýka, Ing. M. C., teda ako vlastník nehnuteľnosti získal aj bezdôvodné obohatenie vo forme zhodnotenia nehnuteľnosti pôžičkou a z morálneho hľadiska by mal splatiť pôžičku. Dôkazom je aj to, že terajší vlastník aj úhrady tejto pôžičky niekoľkokrát posielal. Žiadajú preto, aby súd pripustil do konania vedľajšieho účastníka Ing. M. C., K. K., O.G. XX.

13.Žalované v 3. a 4. rade sa k žalobe nevyjadrili.

14.Na pojednávanie dňa 26.4.2018 sa dostavil právny zástupca žalobcu, ktorý ospravedlnil neúčasť žalobcu na pojednávaní, o odročenie pojednávania nežiadal. Nedostavili sa žalovaný v 1. rade a jeho právna zástupkyňa, ktorí svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili, o odročenie pojednávania nežiadali; žalovaná v 2. rade a jej právny zástupca, ktorí svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili,

žiadali o odročenie pojednávania; žalované v 3. a 4. rade , ktoré svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili, o odročenie pojednávania nežiadali. Čo sa týka žiadosti právneho zástupcu žalovanej v 2. rade o odročenie pojednávania, súd túto posúdil ako nedôvodnú s poukazom na ust. § 183 CSP, čo bolo právnemu zástupcovi aj oznámené. Právny zástupca síce preukázal dôvod svojej neúčasti na pojednávaní, avšak nepreukázal splnenie podmienok na odročenie pojednávania podľa § 183 ods. 1 a 2 CSP a to najmä, že nepreukázal skutočnosť, že žalovaná v 2. rade nesúhlasí so substitučným zastupovaním iným advokátom (uvedené tvrdenie sa ukázalo ako nepravdivé vzhľadom na obsah predloženej plnej moci na zastupovanie). Preto súd v súlade s ustanovením § 180 CSP vec prejednal v ich neprítomnosti s prihliadnutím na obsah spisu a dosiaľ vykonané dokazovanie. Pojednávanie bolo odročené za účelom vyhlásenia rozhodnutia.

15. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisovým materiálom (tak ako boli oboznamované na pojednávaniach - viď zápisnica o pojednávaní : návrh s prílohami , vyjadrenie žalobcu zo dňa 30.1.2015 s prílohami, vyjadrenie žalovanej v 2. rade zo dňa 4.3.2015 s prílohami, vyjadrenie žalovaného v 1. rade zo dňa 31.3.2015, podanie žalobcu zo dňa 2.4.2015 s prílohami, zo dňa 19.5.2015, podanie žalovanej v 2. rade zo dňa 26.5.2015, uznesenie na č.l. 77, vyjadrenie žalobcu zo dňa 14.9.2015, podanie žalobcu zo dňa 19.11.2015 s prílohami, uznesenia na č.l. 107, podanie žalobcu zo dňa 14.12.2015 s prílohami, podanie žalobcu zo dňa 6.12.2015 s prílohami, uznesenie na č.l 183, podanie žalobcu zo dňa 23.8.2016, podanie žalobcu zo dňa 22.11.2016 s prílohami, podanie žalobcu zo dňa 2.2.2017, podanie žalobcu zo dňa 8.3.2017, uznesenie na č.l. 235, podanie žalobcu zo dňa 12.12.2017 a zo dňa 15.1.2018, podanie žalobcu zo dňa 16.2.2018 s prílohami, podanie žalobcu zo dňa 23.3.2018, podanie žalovaného v 1. rade na č.l. 374 a predmet konania vo veci 4C/98/08 a jeho výsledkom - otázka vlastníctva k nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom financovania, bolo právoplatne rozhodnuté, že žalovaní v 1. a 2. rade nie sú jej vlastníkmi) a zistil tento skutkový stav veci:

16. K výzve súdu na vyjadrenie sa k vstupu Ing. Miroslava Kollára do konania žalobca uviedol, že v zmysle bodu 4.8 Zmluvy v prípade, ak by chcel dlžník na základe iného občianskeho, obchodného alebo obdobného vzťahu preniesť svoj záväzok na tretiu osobu, ktorá by tento plnila v jeho mene, môže tak urobiť len s výlučným súhlasom veriteľa, t.j. ŠFRB. Uviedol, že žalobcovi nebola predložená žiadna dohoda o prevzatí dlhu a nebolo mu predložené ani vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Vzhľadom na to má žalobca za to, že žalovaní sú stále povinní plniť zmluvné podmienky.

17. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 10.3.2016 uviedol, že odstúpenie od zmluvy zasielané žalovaným bolo uložené na pošte dňa 30.12.2014. Od uvedeného okamihu sa uvedená zásielka dostala do sféry jeho dispozície a na základe vyššie uvedeného začal tento úkon žalobcu začal pôsobiť voči žalovaným t.j. v zmysle čl. VIII. ods. 8.5 Zmluvy začala plynúť 30 dňová lehota na uhradenie celého zosplatneného dlhu. Z uvedeného vyplýva, že žalovaní sa dostali do omeškania s úhradou dlžnej sumy ku dňu 29.01.2015, t.j. 30.01.2015 je prvý deň omeškania. Žalovaní sa dostali do omeškania so splátkami v roku 2009, v ktorom z celového počtu 12 splátok uhradili 9 splátok v celkovej sume 814,95 EUR. Následne v roku 2010 uhradili z celkového počtu 12 splátok len 5 splátok v celkovej sume 452,75 EUR. Podľa predloženej histórie pohybov na účte je zrejmé, že žalovaní neuhradili včas splátku v mesiaci február 2009 a od uvedeného mesiaca splácali predpísané splátky nepravidelne. Odstúpením od Zmluvy o úvere nedochádza k zániku hlavného záväzku. Z toho jednoznačne vyplýva záver, že odstúpením Žalobcu od Zmluvy o úvere nedošlo k zániku záväzku, t.j. odstúpením od Zmluvy o úvere nebol spôsobený zánik povinnosti splatiť dlh, došlo len k zmene splatnosti vrátenia úveru. Odstúpenie od úverovej zmluvy podľa § 506 Obchodného zákonníka spôsobuje jedine zmenu splatnosti vrátenia úveru a v dôsledku odstúpenia od úverovej zmluvy nezanikajú všetky práva a povinnosti strán z tejto zmluvy; povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky odstúpením od zmluvy nezaniká a veriteľovi z tohto dôvodu nemôže vzniknúť nová pohľadávka podľa ustanovenia § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka. Povinnosť dlžníka vrátiť veriteľovi dlžnú čiastku s úrokmi po odstúpení od zmluvy o úvere podľa § 506 Obchodného zákonníka teda nepredstavuje „sekundárny záväzok“, ale záväzok „pôvodný“, ktorý sa odstúpením od zmluvy „modifikoval“ vo svojej splatnosti /na požiadanie veriteľa sa stáva splatná celá pohľadávka/.

18. Žalovaný v 1/rade prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 20.2.2018 opätovne uviedol, že navrhuje pripustiť do konania Ing. M. C. ako vlastníka nehnuteľnosti, na ktorú bol poskytnutý úver a na ktorú malo byť zriadené záložné právo. Rovnako tvrdia, že žalovaná v 2/rade sa nevyvinila zo svojho záväzku voči žalobcovi, preto navrhujú aj ju zaviazať k úhrade nároku žalobcu.

19. Žalobca dňa 16.2.2018 podal vo veci vyjadrenie s tým, že poukázal na aktuálne Uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.: 9Co/14/2016 zo dňa 28.02.2017 zaoberajúce sa účinkami odstúpenia od zmluvy v súvislostí s trvaním záväzkového vzťahu a jeho zabezpečenia. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že Žalovaní, ktorí prevzali ručiteľský záväzok sú pasívne vecne legitimovaní v danom spore spolu s hlavnými dlžníkmi. Vecnou legitimáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v civilnom konaní rozumie právo alebo povinnosť účastníka, ktoré vyplývajú z hmotného práva. Vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitimácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitimácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Tiež poukázal na rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 29.03.2017, sp. zn.: 14C/1/2014 ohľadom odstúpeniu od zmluvy a aplikácií Obchodného zákonníka. Citoval tiež Okresný súd Spišská Nová Ves, ktorý v rozsudku v konaní vedenom pod sp. zn.: 4C/1/2014 zaujal stanovisko k problematike bezdôvodného obohatenia. Žalobca v súvislostí s problematikou úroku z omeškania a započítavania čiastočných úhrad v obchodno-záväzkových vzťahoch poukazuje na spôsob započítavania jednotlivých platieb, ktorý realizuje v zmysle úpravy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku. S uvedeným spôsobom sa stotožnil aj Krajský súd v Žiline v uznesení vydanom dňa 26.01.2017, sp. zn.: 9Co/277/2016.

20. Žalobca vo viacerých podaniach v spore uviedol, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je nesprávne posudzovať ako spotrebiteľský. Uviedol, že štátny fond rozvoja bývania je účelovým fondom, ktorý bol zriadený na plnenie osobitných úloh štátu, t.j. financovanie priorít štátnej bytovej politiky schválených vládou SR pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu. Činnosť, ktorú žalobca vykonáva, nemožno kvalifikovať ako obchodnú alebo podnikateľskú, nakoľko nespĺňa všetky jej taxatívne vymedzené pojmové znaky. Žalobca ako právnická osoba zriadená zákonom o štátnom fonde rozvoja bývania je účelovým fondom, ktorý v zmysle legálnej definície pojmu spotrebiteľská zmluva v § 52 ods. 1 OZ nespĺňa pojmové znaky dodávateľa, teda zmluva o poskytnutí podpory uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným nie je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. OZ. ŠFRB je účelovým fondom, ktorý bol zriadený na plnenie osobitných úloh štátu, t.j. financovanie priorít štátnej bytovej politiky, pričom správcom fondu je Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR. Podľa § 1 ods. 3 písm. p/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, spotrebiteľským úverom nie sú úver poskytovaný na účely podľa osobitných predpisov pre obmedzený okruh osôb vo verejnom záujme a za úrokové sadzby nižšia ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu. Žalobca teda nie je subjektom, ktorý cielene vytvára zisk. Zákonodarca týmto negatívnym vymedzením subsumoval Zákon o ŠFRB do skupiny osobných predpisov, na základe ktorých poskytované úvery nespadajú do kategórie spotrebiteľský úver. Ide o absolútny obchodný záväzkový vzťah. Zmluva o úvere je úverovou zmluvou uzatvorenou podľa§ 497 Obchodného zákonníka, to znamená, že na ustanovenia Zmluvy sa vzťahujú právne normy Obchodného zákonníka. Vo svojich tvrdeniach sa žalobca odvoláva aj na Dôvodovú správu k Zákonu o ŠFRB, podľa ktorej zákonodarca vzhľadom na explicitnú úpravu Zákona o spotrebiteľských úveroch uviedol v dôvodovej správe, že žalobca nespĺňa zákonnú definíciu dodávateľa podľa§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a teda nakoľko žalobca nie je dodávateľom, zmluva o poskytnutí podpory nie je spotrebiteľskou zmluvou. Vo svojich vyjadreniach citoval aj rozhodnutia súdov, napr. rozsudok OS Dunajská Streda, sp.zn. 6C/258/2015, závery uznesenia NS SR č.k. 5Cdo 120/2010 zo dňa 29.3.2012, či Smernicu 2014/17/EU o zmluvách o úvere pre spotrebiteľov týkajúcich sa nehnuteľností určených na bývanie.

21. Na pojednávaniach právny zástupca žalobcu udával, že žalobca trvá na podanom návrhom v celom rozsahu v zmysle všetkých jeho písomných podaní. Žalovaní neplnili dlh ani čiastočne. V minulosti prebiehajúce mimosúdne rokovania neboli úspešné, následne sa žiadna zo žalovaných strán nepokúsila o mimosúdne rokovanie, ktorej výsledkom by bola dohoda, resp. iné riešenie vzniknutej situácie. Navrhuje priznať žalobcovi nárok tak, ako to navrhuje a náhradu trov konania v rozsahu 100%. Nesúhlasí s argumentáciou súdu ohľadom právnej kvalifikácie žalobcu ako dodávateľa a z toho vyplývajúce posúdenie vzťahu medzi žalobcom a žalovanými v zmysle spotrebiteľského práva. Žalobca tento právny názor zdôvodňuje viacerými rozhodnutiami súdov SR v obdobných skutkovo rovnakých veciach a rozporuje hlavne posúdenie žalobcu ako dodávateľa, nakoľko nespĺňa jeden zo základných predpokladov a to generovanie zisku. Všetky finančné prostriedky, ktoré získava žalobca nielen zo splácania poskytnutých úverov sociálne slabším osobám, ale aj prostriedky z koézneho fondu, ktoré sú špeciálne určené na rozvoj bytovej otázky. Nikdy nie sú rozdeľované iným spôsobom ako len poskytovaním nových úverov a aj v zmysle zákona č. 150/2013 o štátnom fonde rozvoja bývania môžu byť len 3% príjmov štátneho fondu rozvoja bývania použité na fungovania štátneho

fondu rozvoja bývania. Žalobca tým pádom funguje ako vnútroobratkový špecializovaný fond plniaci zákonom stanovené úlohy. Žalobca zároveň poukazuje na rozpor, resp. rozdiel medzi výškou úrokovej sadzby zmluvne dohodnutých úrokov oproti komerčne pôsobiacich finančných inštitúcii, ktoré svoju činnosť vykonávajú pod dohľadom a na základe licencie od NBS. Ako príklad uvádza úrokové miery, ktoré boli predložené tunajšiemu súdu, z ktorých jasne vyplýva kontrast medzi komerčne poskytovanými úvermi a úverom poskytnutým žalobcom a takisto poukazuje na ust. Zákona o ŠFRB, kde sú definované možnosti poskytnutia úveru žiadateľom s nulovou úrokovou sadzbou, čím žalobca preukazuje svoj nekomerčný charakter. Zároveň poukazuje na to, že v dôvodovej správe o ŠFRB zákonodarca v bode 19 jasne definoval, že zmluva o poskytnutí podpory vo forme úveru nie je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 OZ. Zákonodarca týmto jasne definoval charakter žalobcu, nakoľko úvery poskytované zo strany žalobcu zákonodarca vyňal z pôsobnosti zákona o spotrebiteľských úveroch, takisto zo zákona o úveroch na bývanie č. 90/2015. Na základe vyššie uvedeného žalobca žiada priznať celú žalovanú sumu spolu s príslušenstvom. Žalobca zotrváva na svojich tvrdeniach o nespotrebiteľskom charakteru sporu. Žalobca rozporuje svoju definíciu ako dodávateľa, žalobca trvá na svojich právnych argumentoch ohľadne obchodno-právneho charakteru vzťahu, takisto poukazuje na § 506 Obch. zákonníka ktorým došlo k modifikácii zmluvného vzťahu v časti splatnosti záväzku a nie k zániku záväzku. Všetky ostatné právne argumenty vyplývajú z písomných podaní žalobcu. K legitimácii žalovaných sa vyjadrovali v rámci svojich podaní. Trvá na skutočnosti, že žalovaní 1. a 2. sú pasívne legitimovaní v rámci prebiehajúceho súdneho konania a predloženými dôkazmi nepreukázali opak.

22. Právny zástupca žalovanej v 2/ rade na pojednávaniach udával, že trvá na vyjadrení vo veci. Navrhol žalobu zamietnuť.

23. Žalovaná v 2/rade podaním zo dňa 26.5.2015 uviedla, že nesúhlasí s tým, aby Ing. Kollár vstupoval ako vedľajší účastník do tohto konania. Samotná skutočnosť, že ručiteľmi tejto pôžičky sú príbuzné žalovaného v 1/rade je dôkazom ako sa pôžička vybavovala a k čomu slúžila. Z korenšpondencie je zrejmé, že žalovaný v 1/rade prevzal záväzok na budúce splátky tohto úveru od Ing. Kollára 12.500 eur, pričom pôvodne uplatňoval sumu 14.500eur. Bolo závažným pochybením zo strany žalobcu, že poskytol pôžičku bez toho, aby preskúmal prílohy k pôžičke, predovšetkým neexistenciu zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnosti, ktorá bola obligatórnou náležitosťou poskytnutia pôžičky.

24. Podaním zo dňa 19.11.2015 žalobca uviedol, že zmluvu nemožno považovať za spotrebiteľskú s poukazom na § 1 ods. 3 písm. p) zákona č. 129/2010 Z. z. Ako príklad osobitného predpisu, na ktorý sa citované ustanovenie vzťahuje, sú uvedené napr. zákon č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde v znení neskorších predpisov, zákon č. 607/2003 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov, § 37e zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 492/2009 Z.z.. Rovnako poukázal na zákon č. 607/2003 Z. z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov, ktorý bol zrušený a nahradený zákonom č. 150/2013 Z. z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ŠFRB“). Zákonodarca týmto negatívnym vymedzením subsumoval Zákon o ŠFRB do skupiny osobitných predpisov, na základe ktorých poskytované úvery nespadajú do kategórie „spotrebiteľský úver“, t.i. úver poskytovaný Navrhovateľom nie je spotrebiteľským úverom. Uvedené tvrdenie podporuje aj ustanovenie § 24a Zákona o spotrebiteľských úveroch: ,,Na úvery na opravu, rekonštrukciu alebo modernizáciu spoločných častí, spoločných zariadení a príslušenstva domu poskytované vlastníkom bytov a nebytových priestorov podľa osobitného predpisu, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, § 4 ods. 1 písm. a) až d), f) až n) a s), ods. 2 a ods. 7 až 13, § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. a), b), f), g), i) až k), m) až r), u), v) a x), § 11 ods. 1, § 12, 19, 23 a 25a, pričom takíto dlžníci vykonávajú svoje práva v súvislosti s uvedenými úvermi spoločne prostredníctvom správcu alebo spoločenstva vlastníkov a veriteľ plní povinnosti voči takýmto dlžníkom tak, že ich plní voči správcovi alebo voči spoločenstvu vlastníkov; to neplatí, ak ide o úvery poskytované Štátnym fondom rozvoja bývania podľa osobitného predpisu.“ Zákonodarca predmetným ustanovením stanovil výnimku, že aj na úvery, ktoré sú vylúčené z pôsobnosti Zákona o spotrebiteľoch, t.j. ktoré nie sú spotrebiteľskými úvermi, sa vzťahujú niektoré ustanovenia tohto zákona; táto výnimka sa však nevzťahuje na Zákon o ŠFRB. čiže úver poskytovaný Štátnym fondom rozvoja bývania nie je spotrebiteľským a nevzťahujú sa na neho ani predmetné ustanovenia. Podnikaním je podľa Obchodného zákonníka len taká činnosť, ktorú vykonáva podnikateľ, a zároveň kumulatívne spĺňa všetky znaky, ktoré zákon požaduje, teda tie, ktoré sú taxatívne vymenované v odseku 1: samostatnosť, sústavnosť, uskutočnenie vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť, za účelom dosiahnutia zisku. Samostatnosť pri výkone podnikateľskej

činnosti podnikateľom je potrebné vykladať v tom zmysle, že podnikateľ sám rozhoduje o spôsobe a formách svojej podnikateľskej činnosti, ergo nie je podriadený inému subjektu. V§ 2 ods. 1 Zákona o ŠFRB je ustanovené, že správcom ŠFRB je Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky (ďalej len „MDVRR SR“). V nadväznosti na uvedené je evidentné, že ŠFRB nekoná samostatne, nakoľko je spravovaný MDVRR SR, čo podčiarkuje aj ďalšie ustanovenie v § 20 ods. 1 Zákona o ŠFRB, podľa ktorého podrobnosti o organizácii a činnosti fondu upravuje štatút fondu, ktorý schvaľuje minister.“ S poukazom na § 1 ods. 2 a 3 Zákona o ŠFRB uviedol, že ŠFRB je účelovým fondom, ktorý bol zriadený na plnenie osobitných úloh štátu, t. j. financovanie priorít štátnej bytovej politiky schválených vládou Slovenskej republiky pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu. Za pojmový znak podnikania „za účelom dosiahnutia zisku“ možno považovať vtedy, keď hlavným účelom podnikania je dosiahnutie zisku (majetkového prospechu), t.j. vyvíjaná činnosť podnikateľa s úmyslom dosiahnutia zisku. Z uvedeného výkladu vyplýva, že činnosť ktorú ŠFRB vykonáva, nemožno kvalifikovať ako obchodnú alebo podnikateľskú, nakoľko nespĺňa všetky jej taxatívne vymedzené pojmové znaky. Navrhovateľ, ako právnická osoba zriadená Zákonom o ŠFRB, je účelovým fondom, ktorý v zmysle legálnej definície pojmu spotrebiteľská zmluva v § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nespĺňa pojmové znaky dodávateľa, t.j. Zmluva o poskytnutí podpory uzatvorená medzi Navrhovateľom a Odporcami nie je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle S 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

25. Podaním zo dňa 14.12.2015 žalobca uviedol, že odporcovia uhradili celkom za účelom splácania poskytnutého úveru sumu vo výške 13.399,21 EUR. Súdu bol predložený podrobný rozpis jednotlivých splátok s uvedením ako boli mesačné splátky započítané na istinu a zmluvný úrok, v ktorom ku dňu 11.12.2014 sú uvedené žalované nároky. Poukázal na ust. 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka. Ustanovenie § 261 Obchodného zákonníka vyjadruje spôsob úpravy obchodných záväzkových vzťahov, t.j. upravuje podmienky, po splnení ktorých sa obligatórne uplatní úprava Obchodného zákonníka v záväzkových vzťahoch. Ide o povahu, resp. podstatu samého vzťahu, a to bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkových vzťahov. V týchto prípadoch nie je rozhodujúci subjekt, ale objekt záväzkového vzťahu, t.j. dominantným znakom týchto vzťahov je obsahová stránka než vlastnosť subjektu - môže vzniknúť medzi osobami, ktoré nemajú povahu podnikateľských subjektov (nepodnikatelia). Z dikcie tohto zákonného kogentného ustanovenia, ktoré má prednosť pred zmluvnou úpravou, vyplýva, že vymenované záväzkové vzťahy sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov, ide o absolútny obchodný záväzkový vzťah. Zmluva o úvere je úverovou zmluvou uzatvorenou podľa § 497 Obchodného zákonníka, to znamená, že na ustanovenia Zmluvy o úvere sa vzťahujú právne normy Obchodného zákonníka. Na podporu uvedeného tvrdenia poukázal na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 120/2010 z 29.03.2012, ktorý skonštatoval, že Zmluva o úvere, ktorú uzatvoril Navrhovateľ je zmluvou o úvere v zmysle Obchodného zákonníka a vzťahujú sa na ňu ustanovenia tohto právneho predpisu: „Za obchodné záväzkové vzťahy považuje právna úprava aj ďalšie vzťahy, bez zreteľa na povahu účastníkov, ktoré sú taxatívne vymedzené v § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka; právne vzťahy založené zmluvou o úvere (497 Obchodného zákonníka) preto zo zákona reprezentujú doktrinálnu kategóriu tzv. „absolútnych obchodov". Jej rozhodujúcim znakom je forma (typ) vzťahu, nie jeho subjekty; nevyžaduje sa, aby išlo výlučne o vzťahy medzi podnikateľmi. V právnom vzťahu vyplývajúcom zo zmluvy o úvere, ako aj v právnom vzťahu, ktorý vznikne zo zabezpečenia záväzku dlžníka v takomto vzťahu, sa jeho subjekty riadia Obchodným zákonníkom. Skutočnosť, že ide o absolútny obchod vylučuje dohodou strán o voľbe Obchodného zákonníka v zmysle § 262 ods. 1,2 Obchodného zákonníka (tzv. voľbu práva). Ide teda o kogentnú povahu citovaného právneho ustanovenia, ktorá spôsobuje, že vzťahy, ktoré vznikajú pri zabezpečení záväzkov z úverovej zmluvy, sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka. Použitie Obchodného zákonníka na tieto vzťahy účastníci nemôžu dohodou vylúčiť (viď aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. mája 2000, sp.zn. 4 Obo 115/99). Možno preto uzavrieť, že pre vzťahy, ktoré sa podľa §261 spravujú Obchodným zákonníkom, si účastníci nemôžu ani dohodnúť, že ich vzťah sa bude spravovať iným zákonom (napr. Občianskym zákonníkom), lebo ustanovenie § 261 ods. 3, písm. d/ Obchodného zákonníka je ustanovením kogentným, t. i. ktoré nepripúšťa jeho modifikáciu ani vylúčenie jeho normatívneho (zaväzujúceho) účinku dohodou zmluvných strán, s poukazom aj na Uznesenie NS SR, sp..zn. 5 Odo 120/2010 z 29.03.2012.

26. Účastníci konania uzavreli dňa 1.2.2001 zmluvu o poskytnutí podpory podľa zákona č. 124/1996 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania - vo forme úveru (ďalej iba „zmluva o poskytnutí podpory“) č. 701/2768/2000, podľa ktorej žalobca poskytol žalovaným v 1. a 2. rade (ako žiadatelia) úver vo výške 600.000,- Sk, t.j. 19.916,35 eur so základnou úrokovou sadzbou 3,6 % ročne na dobu splatnosti

30 rokov za účelom výstavby bytu - prestavba v Bardejove. Žalovaní sa v čl. IV. zmluvy o poskytnutí podpory zaviazali splatiť celý úver so základnou úrokovou sadzbou 3,6 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vždy do 15.-teho kalendárneho dňa mesiaca počas celej lehoty splatnosti úveru; v bode 4.1. - 4.2. zmluvy o poskytnutí podpory bola upravená splatnosť v súlade s § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ"), prvá až 359.-ta splátka boli dohodnuté vo výške po 2.728,- Sk, t.j. 90,55 eur (bod 4.2.), posledná splátka mala predstavovať zostatok dlhu (bod 4.3.), začatie splácania bolo určené 3 mesiace po uzavretí zmluvy, pričom plynutie času začalo od 1. dňa mesiaca nasledujúceho po obojstrannom podpísaní zmluvy (bod 4.4.) - t.j. v danom prípade od 15.6.2001; v bode 7. 1. je dojednanie o zabezpečení dlhu tretími osobami - ručiteľmi podľa § 546 - §560 OZ - označenými žalovanými v 3. a 4. rade (spoločne a nerozdielne - § 539 OZ); v bode 7.4. dohoda o zriadení záložného práva po právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia v lehote do 3 mesiacov od vydania právoplatného rozhodnutia o kolaudácii stavby, pričom po jeho zriadení zaniká ručenie ručiteľmi; v bode 8.3. bolo dohodnuté oprávnenie žalobcu zvýšiť úrokovú sadzbu o 0,5 % pre celú nesplatenú časť podpory a uplatniť toto právo pri každom opakovanom porušení podmienok pri splácaní, pozastavenie čerpania podpory; v bode 8.4. bolo dohodnuté oprávnenie žalobcu odstúpiť od zmluvy v prípade omeškania žalovaných s úhradou akejkoľvek splátky dlhšie ho ako 6 mesiacov, po doručení výzvy k vyrovnaniu splátok, ak nebudú splnené podmienky uvedené vo výzve, pričom pre prípad odstúpenia od zmluvy bola dohodnutá povinnosť žalovaných uhradiť zmluvnú pokutu 10 % z celej dlžnej sumy do 30 dní od doručenia výzvy. V bode 12.3. sa účastníci konania dohodli, že ich vzájomné vzťahy sa riadia, okrem iného, aj ostatnými právnymi predpismi najmä Občianskym zákonníkom.

27. Výzvou zo dňa 21.8.2014 žalobca vyzval žalovaných 1, 2 na plnenie sumy 1.087,70 eur (zameškané splátky) v lehote 7 dní od doručenia výzvy. Výzva bola doručovaná žalovaným 1/-2/ podaním na poštovú prepravu dňa 21.8.2014 (teda dostala sa do ich dispozície).

28.Žalobca listom zo dňa 22.12.2014 odstúpil od úverovej zmluvy a zároveň požiadal žalovaných v 1/ - 4/ rade o vrátenie dlžnej sumy pozostávajúcej z nesplatenej istiny 14.712,90 Eur, nesplateného úroku 758,09 Eur, úroku z omeškania vo výške 77,29 Eur v lehote 5 dní od obdŕžania výzvy vrátane trov právneho zastúpenia. Dôvodom odstúpenia bolo, že ku dňu 12.12.2014 sa dostali do omeškania s platením 16.tich splátok vo výške 1.359,35 eur. Odstúpenie od zmluvy bolo doručované žalovaným 1/-2/ podaním na poštovú prepravu, dňa 30.12.2014 boli zásielky uložené na pošte a vrátené dňa 20.1.2015 veriteľovi ako neprevzaté v odbernej lehote (z adresy uvedenej v zmluve). Žalovanej v 3. rade bola zásielka doručovaná poštou, dňa 27.1.2015 uložená na pošte a vrátená dňa 17.2.2015 veriteľovi ako neprevzatá v odbernej lehote (z adresy uvedenej v zmluve). Žalovaná v 4.rade si zásielku prevzala dňa 27.1.2015.

29.Z informačnej karty klienta č. XXXX/XXXX z 21.1.2015 a meno žalovaného v 1. rade vyplýva oi. aj výška čerpaného úveru 19.916,35 eur, začiatok splácania úveru 15.6.2001, ukončenie splácania 15.5.2031, dátum poslednej uhradenej splátky 12.8.2013, posledného vkladu 12.8.2013, zaplatená istina 5.203,45 eur, zaplatená časť úrokov 8.017,12 eur, zostatok splátok úveru 14.712,90 eur, zostatok splátok úrokov 818,41 eur, počet dlžných splátok 18, nezaplatených 214, zaplatených 146. Platby žalovaných na úver vyplývajú aj z predloženej histórie pohybov na účte (čl. 25-38, 111-114, 115-128) v sume 13.399,21 eur (kredit).

30.Započítavanie platieb na istinu, úroky vyplýva rovnako z predloženej listiny na čl. 115-128. Z nej vyplýva aj nezaplatený zostatok istiny úveru, úrokov a výška úrokov z omeškania, tak ako tvrdí žalobca.

31.Žalobca súdu predložil aj 1/ návrh právneho predpisu - zákona, ktorým sa má meniť zákon č. 150/2013 Z.z. v zmysle, že podpora poskytnutá fondom vo forme úveru nie je spotrebiteľským úverom podľa predpisov OZ a osobitných predpisov (s poukazom na skutočnosť, že fond nie je dodávateľom § 53 ods. 3 OZ), 2/ prehľad podpôr do oblasti bývania za roky 2003 - 2016 s uvedením ich príjmov zo štátneho rozpočtu a splátok úveru (čl. 293 - 299), 3/ priemerné úrokové miery z úverov obchodných bánk zverejnené na stránke NBS (s poukazom na vyššie úrokové miery ako poskytuje žalobca; čl. 312 - 346).

32.Podľa § 1 zák. č. 124/1996 Z.z. (o Štátnom fonde rozvoja bývania) zriaďuje sa Štátny fond rozvoja bývania 1) (ďalej len "fond") ako účelový fond na financovanie štátnej podpory (ďalej len "podpora") výstavby bytov a ubytovní, dodatočného zateplenia bytových domov 2) a rodinných domov, stavebných úprav bytových domov, odstránenia statických chýb bytových domov a dokončenia rozostavaných

objektov bývalej komplexnej bytovej výstavby, prostredníctvom ktorého sa uskutočňuje pomoc štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu. Fond je právnická osoba so sídlom v Bratislave.

33.Podľa § 3 cit. zák. zdrojmi fondu sú
a) splátky úverov poskytnutých z fondu,
b) splátky úrokov z úverov poskytnutých z fondu,
c) sankcie za porušenie zmluvných podmienok alebo za odstúpenie od zmluvy, alebo za neoprávnené použitie podpory poskytnutej z fondu,
d) úroky z prostriedkov fondu uložených v banke,
e) príspevky poskytnuté z Fondu národného majetku Slovenskej republiky za podmienok ustanovených osobitným predpisom, 3)
f) úvery z domácich a zahraničných zdrojov,
g) dary,
h) dotácie zo štátneho rozpočtu, 4)
i) ďalšie zdroje, ak tak ustanoví osobitný predpis.

34.Podľa § 12 cit. zák. na základe rozhodnutia podľa § 11 ods. 9 uzavrie fond so žiadateľom zmluvu. Zmluva musí obsahovať najmä
a) údaje o zmluvných stranách,
b) účel, výšku a druh poskytovanej podpory,
c) spôsob plnenia záväzkov zmluvných strán,
d) zabezpečenie záväzkov,
e) bezhotovostný spôsob úhrady z podpory,
f) technické podmienky stavby a dĺžku času jej uskutočnenia,
g) sankcie za porušenie zmluvných podmienok,
h) spôsob kontroly plnenia zmluvných podmienok a dôsledky ich nedodržania,
i) ak je žiadateľom osoba podľa § 7 písm. a), tak aj minimálny čas, v ktorom bude stavbu užívať on alebo jeho rodinní príslušníci.

35.Podľa § 4 ods. 1 cit. zák. prostriedky fondu možno použiť na
a) podpory poskytované na účel uskutočnenia pomoci štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu,
b) správu fondu,
c) poskytovanie štátnej prémie podľa osobitného predpisu.

36.Účel podpory vyplýva z § 5 cit. zák..

37.Uvedený zákon bol zrušený a nahradený zákonom č. 607/2003 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania a ten bol zrušený a nahradený zákonom č. 150/2013 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania.

38.V čase uzavretia zmluvy ochranu spotrebiteľa poskytoval zákon na ochranu spotrebiteľa č. 634/1992 Zb..

39.Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9).
---
9) § 52 až 54 Občianskeho zákonníka.

40.Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka (účinného v čase vzniku každého zmluvného vzťahu) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

41.Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

42.Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

43.Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

44.Podľa § 48 ods. 1 OZ (v znení účinnom od vzniku zmluvného vzťahu) od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

45.Podľa § 48 ods. 2 OZ odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

46.Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

47.Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V tomto prípade v čase vzniku omeškania dlžníka bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,05 %, teda výška úroku z omeškania činí 8,05 % ročne.

48.Podľa § 559 OZ splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

49.Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

50.Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ (účinného od 13.7.2014) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

51.Podľa § 53 ods. 1 až 3 a ods. 5 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

52.Podľa ods. 9 cit. ust. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

53.Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

54.Podľa § 556 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

55.Podľa § 544 ods. 1, 2 OZ ak strany dojednajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

56.Podľa § 546 OZ dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

57. Podľa § 547 OZ veriteľ je povinný kedykoľvek a bez zbytočného odkladu oznámiť ručiteľovi na požiadanie výšku svojej pohľadávky.

58. Podľa § 548 OZ ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nesplnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval. Ručiteľ môže proti veriteľovi uplatniť všetky námietky, ktoré by mal proti veriteľovi dlžník. Uznanie dlhu dlžníkom je účinné voči ručiteľovi, len keď s ním vysloví súhlas.

59. Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

60.Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá , musí o tom podať dôkaz.

61.Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

62.Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

63.Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

64.Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

65.Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len

ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

66.Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

67.Tým sa zakotvil v Občianskom zákonníku inštitút spotrebiteľskej zmluvy, aj keď dovtedy obdobne upravoval zmluvy medzi dodávateľom a spotrebiteľom zákon o ochrane spotrebiteľa č. 634/1992 Zb. a to ako tzv. zmluvy typové (§ 23a : Typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať a) neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä 1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby, 2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu; b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.) s účinnosťou od 1.1.2000 a neskôr od 25.11.2004 ako zmluvy spotrebiteľské (Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu, s odkazom na § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.). Týmto sa podľa názoru súdu uzavretá zmluva dostala do režimu zmluvy typovej a následne do režimu zmluvy spotrebiteľskej s poskytnutím ochrany slabšej zmluvnej strany - spotrebiteľa. Samozrejme s poukazom na nižšie uvedené. Naviac spotrebiteľ v týchto zmluvách nemôže byť znevýhodnený oproti zmluvám uzavretým po novele uvedeného ustanovenia s rozšírením zákonného pojmu zmlúv spotrebiteľských (už aj s poukazom na smernicu č. 93/13/EHS).

68.Žalobca je štátnym fondom (právnickou osobou) zriadeným na základe zákona č. 124/1996 Z.z. na financovanie štátnej podpory, ktorého prostredníctvom sa uskutočňuje pomoc štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu. Žalovaní sú fyzickými osobami - nepodnikateľmi. Uzavretá zmluva spĺňa atribúty zmluvy spotrebiteľskej, zmluvu uzatvára dodávateľ - žalobca a spotrebiteľ - žalovaní, obsah zmluvy je vopred daný veriteľom, tento dlžník zrejme nedojednáva individuálne, aj keď je samozrejmé, že tento obsah zmluvy žalovaní prijali a čiastočne je daný aj v tom čase účinným zákonom č. 124/1996 Z.z..

69.Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

70.Vzhľadom k uvedenému súd neprijal argumentáciu žalobcu o tom, že predmetný zmluvný vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským. Na uvedenom názore súdu nič nemení ani skutočnosť, že tento typ úverov je vylúčený z pôsobnosti zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, či zák. č. 258/2001 Z.z.. Aj keď je samozrejme nutné prijať skutočnosť, že žalobca ako dodávateľ má postavenie trocha odlišné od ,, ostatných dodávateľov ,, a to práve dané už spomínaným zák. č. 124/1996 Z.z., najmä s poukazom obsahu uzatváraných zmlúv (čo do podmienok štátnej pomoci, výšky úveru, úrokovej sadzby v prospech spotrebiteľa), aj keď na charaktere zmluvného vzťahu súd trvá a to s poukazom na čl. 2 Smernice rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách („predajca alebo dodávateľ" znamená akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom vzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo povolaniu bez ohľadu na to či má verejnú

alebo súkromnú formu vlastníctva). Príkladom osoby verejného práva napríklad v súvislosti s finančnými službami môže byť Štátny fond rozvoja bývania, ktorý poskytuje žiadateľom na základe spotrebiteľských zmlúv osobitný druh úverov na bývanie (cit.: Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2015, str. 465).

71. Súd nespochybňuje aplikáciu Obchodného zákonníka (ustanovenia § 497 a nasledujúce upravujúce úverovú zmluvu) na vznik Zmluvy (jej podstatné náležitosti), avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 OZ. Tým pádom súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka na právne posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanými, ale aj na z toho vyplývajúce účinky omeškania či odstúpenia od zmluvy a jeho účinkov. Pričom ako vyplýva z cit. ust. OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (myslí sa Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré by stavali spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia ako mu zákon priznáva a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je podľa názoru súdu plne eurokonformný (t. j. výklad v súlade s komunitárnym právom). Aj preto je súd názoru, že je potrebné považovať záväzkovo právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi za občianskoprávny vzťah, nie vzťah obchodnoprávny. Naviac účastníci sa dohodli, že ich zmluvný vzťah sa bude spravovať tak ust. Obchodného zák., ako aj ust. Občianskeho zák., ktorého použitie je pre spotrebiteľa priaznivejšie.

72.Predmetná zmluva je preto zmluvou spotrebiteľskou - občianskoprávnou, kde žalobca (dodávateľ finančných služieb verejného charakteru) vystupuje v pozícii dodávateľa a žalovaní (nepodnikatelia) v pozícii spotrebiteľov.

73.Na posúdenie uplatneného nároku je však posúdenie, či došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy a príp. jeho účinkov, resp. či došlo boli splnené podmienky zosplatnenia celého dlhu v zmysle cit. zák. ust. a uzavretej Zmluvy, vrátane posúdenia ručiteľského záväzku.

74. Ako vyplýva z predloženej zmluvy o poskytnutí podpory zo dňa 1.2.2001 žalobca žalovaným poskytol úver v sume 600.000,- Sk, t.j. 19.916,35 eur so základnou úrokovou sadzbou 3,6 % ročne na dobu splatnosti 30 rokov za účelom výstavby bytu - prestavba. Žalovaní sa v čl. IV. zmluvy o poskytnutí podpory zaviazali splatiť celý úver so základnou úrokovou sadzbou 3,6 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vždy do 15.-teho kalendárneho dňa mesiaca počas celej lehoty splatnosti úveru; v bode 4.1. - 4.2. zmluvy o poskytnutí podpory bola upravená splatnosť v súlade s § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“), prvá až 359.-ta splátka boli dohodnuté vo výške po 2.728,- Sk, t.j. 90,55 eur (bod 4.2.), posledná splátka mala predstavovať zostatok dlhu (bod 4.3.), začatie splácania bolo určené 3 mesiace po uzavretí zmluvy, pričom plynutie času začalo od 1. dňa mesiaca nasledujúceho po obojstrannom podpísaní zmluvy (bod 4.4.) - t.j. v danom prípade od 15.6.2001. V dôsledku nedodržiavania platobnej disciplíny došlo v zmysle bodu 8.4. Zmluvy k odstúpeniu od zmluvy a to podaním žalobcu zo dňa 22.12.2014 (po predchádzajúcom zaslaní písomnej výzvy na plnenie omeškaných splátok). O poskytnutí úveru súd nemal žiadne pochybnosti. O uvedenom svedčia vykonávané platby žalovaných, žalovaní uvedené ani nenamietali. Žalovaní uhradili na úver spolu sumu 13.399,21 eur. Neuhradili zostatok zostatok splátok úveru 14.712,90 eur, zostatok splátok úrokov 818,41 eur, vrátane úrokov z omeškania. Nezaplatených ostalo 214 splátok.

75. Podmienky zosplatnenia úveru vyplývajú z bodu 8.4. Zmluvy a to oprávnenie žalobcu odstúpiť od zmluvy pre neplnenie zmluvných povinností - omeškanie so splácaním splátok a podmienky na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10 % z tejto dlžnej sumy v lehote 30 dní odo dňa písomného vyzvania dlžníka veriteľom v prípade, ak je dlžník v omeškaní so splátkami úveru po dlhšiu dobu ako šesť mesiacov aj po zaslaní písomnej upomienky veriteľom (aj bod 8.5 Zmluvy).

76. Podľa § 451 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

77. Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

78. Pre posúdenie uplatneného nároku bolo rozhodujúce vyhodnotenie účinkov odstúpenia od zmluvy, ku ktorému došlo zo strany žalobcu. Odstúpenie od zmluvy je ako inštitút upravený tak v Občianskom zákonníku (§ 48) ako aj v Obchodnom zákonníku (§ 349 ods. 1). Kým v zmysle Obchodného zákonníka odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane (účinky ex nunc), Občiansky zákonník s odstúpením od zmluvy v ustanovení § 48 ods. 2 v zásade spája jej zrušenie a to s účinkami od začiatku (ex tunc). Obchodný zákonník tak umožňuje, aby určité ustanovenia mohli podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu trvať aj po ukončení zmluvy. Zákonná úprava odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku je teda pre žalovaných ako spotrebiteľov výhodnejšia. Pričom následkom odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka je režim podľa § 451 OZ (bezdôvodné obohatenie - majetkový prospech získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol) v spojení s § 457 OZ (vrátenie poskytnutých plnení). Zmluva o následkoch odstúpenia od zmluvy nepojednáva, preto platí citovaná zákonná úprava uvedená v OZ. Naviac, ak by aj zmluva obsahovala odlišné dojednanie oproti úprave zákonnej, táto by musela byť v súlade s ust. zákonov na ochranu spotrebiteľa s poukazom na skutočnosť, že spotrebiteľ sa nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (cit § 54 ods. 1 OZ). Pre úplnosť je nutné uviesť, že je to práve žalobca (ako dodávateľ tvoriaci obsah formulárovej zmluvy), ktorý sa rozhodol využiť inštitút odstúpenia od zmluvy, hoci právny poriadok umožňuje využitie aj iných inštitútov a postupov v prípade omeškania dlžníka, ktoré nemajú za následok zrušenie zmluvy s účinkami od počiatku (napr. zosplatnenie dlhu).

79. Tento záver vyplýva z početnej judikatúry (porovnaj napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/57/2015 zo dňa 03.06.2015, 2Co/50/2014 zo dňa 15.12.2014, 6Co/183/2013 zo dňa 09.09.2014, 7Co/12/2014 zo dňa 28.04.2014, 8Co/189/2014 zo dňa 23.04.2015, 10Co/29/2014 zo dňa 02.12.2014 a iné). Vo vzťahu konkrétne k žalobcovi súd poukazuje na už vyššie citovaný rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/278/2014 zo dňa 11.03.2015, ktorý sa týkal obdobnej právnej veci samotného žalobcu.

80. Pokiaľ žalobca uviedol, že účinky odstúpenia od zmluvy sa v tomto prípade nemajú posudzovať podľa Občianskeho zákonníka, ale že na daný právny vzťah sa aplikujú ustanovenia Obchodného zákonníka (ide o zmluvu o úvere, ktorá je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku - ide o tzv. „absolútny obchod“), ktorý pripúšťa zmluvnú modifikáciu účinkov odstúpenia od zmluvy a že sám (v § 506) stanovuje, že pri odstúpení od zmluvy môže veriteľ požadovať vrátenie dlžnej sumy s úrokmi, tak tu súd poukazuje na § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom od 01.04.2015, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Aj napriek tomu, že ide o ustanovenie, ktoré nebolo platné a účinné v čase uzavretia predmetnej zmluvy, časovo pôsobí aj na právne vzťahy pred jeho účinnosťou. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ktorým bolo rozhodnuté o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora) sp. zn. 3 M Cdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015 cit.: „V preskúmavanom prípade je - aj bez vyriešenia otázky, či je opodstatnená námietka generálneho prokurátora o tom, že premlčanie práva malo byť posudzované podľa ustanovení Obchodného (a nie Občianskeho) zákonníka - zrejmé, že ak by najvyšší súd zrušil mimoriadnym dovolaním napadnuté rozsudky a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, musel by prvostupňový súd vziať na zreteľ § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom by ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ bol povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou. Mal by tiež zohľadniť § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom“.

81. Vzhľadom na vyššie uvedené (odstúpenie od zmluvy s účinkami k 30.12.2014, kedy bolo odstúpenie od zmluvy uložené na pošte na doručenie pre žalovaných v 1. a 2. rade, kedy

sa reálne dostala zásielka mohla dostať do ich dipsozície) je súd názoru, že medzi účastníkmi tým pádom nastal režim bezdôvodného obohatenia uvedeného v § 457 OZ. Podľa Občianskeho zákonníka sa zmluva odstúpením zrušuje s účinkami od začiatku (ex tunc, § 48 ods. 2 OZ) a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezdôvodné obohatenie, náhrada škody). Účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia (§ 457 OZ). Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré zachovávajú právo na zaplatenie aj iných poplatkov, či úrokov, zmluvných pokút aj napriek odstúpeniu od spotrebiteľskej zmluvy zhoršujú postavenie spotrebiteľa, pretože spotrebiteľa zaväzujú nad rámec povinnosti vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa vrátane platenia zmluvnej pokuty, poplatkov, úrokov a pod. popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Inými slovami povedané dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmlúv dohodnutých medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 113/2010). Vo vzťahu k dojednaniam, ktoré zachovávajú právo na plnenie nad rozsah daný § 457 OZ súd konštatuje, že sú nevýhodnejšie pre spotrebiteľa oproti úprave § 457 OZ a preto je nutné ich považovať za neplatné pre rozpor so zákonom (§ 54 ods. 1 v spojení s § 39 OZ). Tým viac, že tieto podmienky zmluvy žalovaný (v 1. a 2. rade) ako spotrebiteľ vopred nevyjednával, tieto sú dané, vyplývajú z vopred stanovených zmluvných podmienok. Zrušením zmluvy sa zrušili i ustanovenia zmluvy upravujúce úrok za poskytnutie úveru, zmluvne dohodnutý úrok z omeškania a poplatky vrátane vyúčtovanej zmluvnej pokuty.

82. Z vyššie uvedených dôvodov je namieste, aby si účastníci zmluvy vrátili navzájom poskytnuté plnenia v zmysle § 457 OZ bez akýchkoľvek poplatkov, či úrokov, pre ich rozpor s cit. ust. § 39 OZ, § 457 OZ. Plnenie žiadané nad rámec ustanovenia § 457 OZ preto nemôže byť priznané.

83. Žalobcovi vzniklo právo domáhať sa od žalovaných v 1/ a 2/ rade vrátenia bezdôvodného obohatenia v zmysle § 457 OZ, t.j. rozdielu medzi tým, čo žalovaným v 1/ a 2/ rade reálne poskytol - 19.916,35 eur (bez priznania akýchkoľvek poplatkov, pokút či úrokov pre ich neprijateľnosť a rozpor s § 457 OZ) a tým, čo mu žalovaní vrátili - 13.399,21 eur (podľa predložených výpisov z účtu ako je vyššie konštatované), teda v tomto prípade sumy 6.517,14 eur.

84. Preto súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 6.517,14 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % od 26.2.2015 do zaplatenia, keďže sú v omeškaní s jej zaplatením a úroky z omeškania v sume 73,30 eur (za obdobie od 6.1.2015 do 25.2.2015 zo sumy 6.517,14 eur). Úroky z omeškania súd priznal dňom 26.2.2015 (po odstúpení od zmluvy a uplynutí dodatočne poskytnutej lehoty na plnenie, žiadané neskorším dátumom; inak by uplynula 5 - dňová lehota na plnenie dňa 5.1.2015 / 4.1.2015 bola nedeľa /, počítanej od uloženia zásielky - odstúpenia od zmluvy pre žalovaných v 1. a 2. rade na pošte), tak ako to žalobca žiadal po zosplatnení úveru v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Súd naviac nepriznal v žiadanom rozsahu úroky z omeškania vyčíslené žalobcom (77,29 eur a za obdobie od 6.11.2014 do 25.2.2015, ako žiadal žalobca), nakoľko nie je jasné, ani z predložených dôkazov, akým spôsobom k jeho výške žalobca dospel. Avšak súd priznal žalobcovi na úrokoch z omeškania sumu 73,30 eur za omeškanie s plnením dlhu po odstúpení od zmluvy a uplynutí lehoty na plnenie (ako je vyššie uvedené) z priznanej sumy (bezdôvodného obohatenia) za obdobie od 6.1.2015 do 25.2.2015. Žalovaní sú zaviazaní na plnenie spoločne a nerozdielne s poukazom na ust. § 145 ods. 2 OZ (zmluva uzavreli ako manželia).

85. Vo vzťahu k žalovaným v 3. a 4. rade súd vyhodnotil uplatnený nárok ako nedôvodný v celom rozsahu vzhľadom na to, že žalovaní v 3. a 4. rade boli ručiteľmi predmetného záväzku žalovaných v 1. a 2. rade. Odstúpením od zmluvy došlo k zrušeniu zmluvy s účinkami ex tunc a tým aj k zániku ručiteľského záväzku vzhľadom na to, že ručenie má akcesorickú povahu vo vzťahu k hlavnému záväzku dlžníkov. Navyše v dôsledku odstúpenia od zmluvy sa na vzťahy účastníkov zmluvy uplatňuje režim bezdôvodného obohatenia, pričom žalovaní v 3. a 4. rade nie sú účastníkmi, ktorí by prijali plnenie zo zmluvy (úver bol poskytnutý žalovaným v 1. a 2. rade), a teda oni sa v žiadnom rozsahu bezdôvodne neobohatili, a preto ani nemôžu byť zaviazaní k vydaniu bezdôvodného obohatenia.

86. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd v prevyšujúcej časti (nad sumu priznanú rozsudkom s prísl. a voči žalovaným v 3. a 4. rade) žalobu zamietol a nestotožnil sa s argumentáciou a námietkami žalobcu vznesenými v konaní.

87. Čo sa týka odkazu žalobcu na rozhodnutia súdov v obdobných veciach, súd dodáva, že zatiaľ táto problematika ako taká v súdnej praxi ustálená nie je, preto sa súd od nej ani nemohol odkloniť. O uvedenom svedčí množstvo rozhodnutí iných súdov, ako aj samotného Krajského súdu v Prešove, či Krajského súdu v Žiline v obdobných veciach, v ktorých bolo rozhodnuté obdobným spôsobom, ako v tomto prípade. Rovnako ak sa na posúdenie právneho vzťahu medzi stranami sporu nepoužijú ust. zákona o spotrebiteľských úveroch, neznamená, že daný vzťah nemôže byť vzťahom spotrebiteľským a to s poukazom na znenie zákona na ochranu spotrebiteľa či ust. OZ.

88. Čo sa týka námietok žalovaných v 1. a 2. rade o ich nedostatku pasívnej vecnej legitimácie súd dodáva, že ich námietke vyhovieť nemožno, nakoľko účastníkmi zmluvného vzťahu a žiadateľmi o úver / o podporu / boli žalovaní v 1. a 2. rade / ako manželia /, čo nepochybne vyplýva z obsahu predloženej zmluvy / a na ich postavení účastníka zmluvného vzťahu nezmení nič ani skutočnosť, že nie sú vlastníkmi nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom financovania prostredníctvom poskytnutej podpory zo strany žalobcu. Teda v tomto prípade aktívna hmotnoprávna / vecná / legitimácia, teda právo na plnenie svedčí žalobcovi a hmotnoprávna pasívna legitimácia, teda povinnosť plniť svedčí žalovaným v 1. a 2. rade, ako to vyplýva aj vyššie uvedeného odôvodnenia tohto rozsudku.

89. O trovách konania medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 odsek 2 CSP tak, že ich náhradu stranám sporu nepriznal, nakoľko žalobca bol v konaní len čiastočne úspešný, rovnako žalovaní v 1. a 2. rade a nejednalo sa len o nepatrný neúspech. Žalované v 3. a 4. rade boli úspešné v celom rozsahu, avšak náhradu trov konania si neuplatňovali a ani nebolo zistené, aby im nejaké trovy konania preukázateľne vznikli. Preto súd rozhodol, že im rovnako nepriznal nárok na ich náhradu (§ 255 ods. 1 CSP, § 257 CSP).

90. Súd lehotu na splnenie povinnosti uloženej žalovanej týmto rozsudkom určil v súlade s § 232 ods. 3 C.s.p. s ohľadom na skutočnosť, že sa jedná o vyššiu sumu a preto súd poskytol žalovaným dodatočnú lehotu, aby si finančné prostriedky zadovážili a dlh splnili v stanovenej lehote. Súd prihliadol aj na okolnosti prípadu a zdravotný stav žalovanej v 2. rade.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,
a) ktorému súdu je určené,
b) kto ho robí,
c) ktorej veci sa týka,
d) čo sa ním sleduje,
e) podpis,
f) spisová značka tohto konania (§ 127 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a)neboli splnené procesné podmienky,
b)súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c)rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d)konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e)súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f)súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g)zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h)rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto odvolanie podal.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.